

Дворь-тъ Цареградскы и съ дѣбокѣ ученость, така що-то по настойчиво-то желаніе на други-ты былъ не приелъ на нѣкоя врѣме дѣжность учителя философии въ столицѣ-тѣ; безъ да са гледа, че тии прѣдпочли да стѣпнѣтъ въ духовно званіе за славѣ Божиѣ и просвѣщеніе на многобройно-то славенско племе, като изпълнюваѣтъ при то 'сичкы-тѣ възложены на тѣхъ дѣжности свато и по внушенію Духа Святаго, безъ да ся гледа че Славене-ти были радостни да слушаѣтъ величье-то Божие на свой языкъ, чрѣзъ що са не быстро распространило между тѣхъ Божественно-то ученіе и сѣ исчезли послѣдни-ти слѣди на язычество-то и суевѣріе-то,—безъ да са гледа на 'сичко това, мы виждаме гоненна подигнѣты въ Понониѣ и Моравиѣ връху наши-ты Просвѣтители отъ лица безнѣравственны, своекористны, подлизници и позѣцѣлователи Паповы, отъ лица, за кои-то священнѣй-тъ санъ не не друго нѣщо, освѣнѣ срѣдство за обогатяване и лукавствуване, и кои-то, като не имѣ дойде на хесапъ, и санъ-тъ си оставѣтъ лесно,—и тѣ-зи лица оклеветавѣтъ и набѣдаваѣтъ Просвѣтителы-ты наши въ това, че тии не просвѣщавѣтъ, а *развращавѣтъ*: нѣща несправедливи и безсѣвѣстно лѣжливы, какви-то са въ 'сѣкы вѣкѣ срѣщавѣтъ и отъ кои-то и въ наше врѣме не сме лишени. И ето че Св. Кирилъ и Методій (не имѣ сѣ доста трудове-ти що имѣтъ и срѣщавѣтъ въ слѣдване-то богоугодно-то си дѣло) брѣзѣтъ да са невяѣтъ прѣдъ Папѣ-тѣ въ Римѣ, повыкани тамъ отъ него на оправданіе (867). Истина, че тии са славно оправдаваѣтъ и издрѣжѣтъ споръ-тъ въ защитѣ на славенско-то богослуженіе; нѣ Св. Кирилъ, измѣченъ отъ трудъ и неприятности, възвълнуванъ душевно, прѣдава Богу духъ въ Римѣ.

Методій, за да изпълни завѣщаніе-то братово си, връща са назадъ пакъ въ странѣ-тѣ славенскѣ, за да слѣдва и доврѣши наченѣто-то. Слѣдъ три години Князь Коцель молилъ